

Того ради предъ вситѣ ѣ долженъ посланосписателя, да пригледва съ велико прилѣжаніе политическото докарвани, и приличното происношеніе на посланствата: и да смѣсла образа и расположеніета на оногѣва, кому то писѣва, и който отвѣзателства има съ него: защо ако ѣ онъ откѣшенъ (одакнешенъ) пріателъ, и познѣникъ на посланосписателя: който истиннъ може да ѣ благонадѣженъ, какъ за дрѣкното негово пріателство, ще възблагодари негово то желаніе. Аколи, нѣкакси съ лишъ пріателското отвѣзателство междѣ имъ, и лицето на което пасѣва ѣ непознѣино; и нѣнѣ проси първомъ да стѣне пріателъ съ него. Тогдѣ ѣ длѣжностъ, да представе смѣлностъ, за да предѣвѣи любовѣ на оногѣва, който пріемѣ посланіето, за да испѣлни неговото желаніе, и вѣлата си. За то казѣвамъ: какъ всѣкий може да предѣвѣи това почесткованіе, на добрѣто докарвани, съ отвѣжденіето и смѣшеніето съ оученіити человекѣци: отвѣче подобѣва да има, и звѣстіе на добронравното оукрашеніе. Защо, найдѣсеріити срѣдства съ който може всѣкий да предѣвѣи любовъ отъ дрѣгитѣ, ѣ, красотѣта и оучтиво-слѣкіето, врѣменното приминѣвани съ благородный разговѣръ, и който предѣвѣе тѣмъ достохвални почесткованіи, предѣвѣи ще въ причастителный животъ, велико има, почестъ, и похѣла отъ всѣкитѣ.

За посланіите свѣстѣителны части.

Политическій человекъ живѣе всѣкогаж спорѣдъ добронравнѣитѣ прѣвила, който воспріимѣватъ не само сопрічастный животъ, и личното отвѣждани: но иматъ и едно дрѣго отвѣзателство, на политическото сопріча-